

RAC'n'roll, el ball de l'esvàstica

No ens hem equivocat. La sigla RAC, que significa Rock Contra el Comunisme, dona nom a la música que escolten i ballen els skins neonazis. Amb aquestes cançons d'alt i marcat contingut ideològic, els skins difonen les seues idees racistes i xenòfobes.

A primer cop d'ull la sigla RAC no diu gran cosa, o fa pensar en el RACC, el club automobilista català. Però, una volta desenvolupada, resulta que diu: Rock Against Communism

(Rock Contra el Comunisme), de significat, al capdavall, prou diàfan. Sota aquesta sigla es troben la majoria de grups musicals de tot arreu del món que es denominen NS, grups nacional-socialistes.

El rock nazi no és un fenomen nou. Cal retrocedir a l'Anglaterra de final dels 70 i principi dels 80 per veure el tomb ideològic cap a l'extrema dreta que van dur a terme algunes bandes. Bandes que fins aquell moment havien abraçat l'estètica punk. El cas més significatiu fou el del grup Skrewdriver, de Blackpool, dirigit per Ian Stuart Donaldson.

Durant els primers anys de vida, el rock nazi era anomenat White Noise (soroll blanc). Ara, passat un temps, va adoptar definitivament la sigla RAC. Als Skrewdriver, se'ls uniren bandes pioneres com The Ovaltinies, Peter and The Wolves, The Die-Hards o Brutal Attack. Skrewdriver es va fer seua la imatge skinhead i va esdevenir el principal referent musical del National Front, una de les organitzacions d'extrema dreta

més destacables, al costat del British National Party i del British Movement.

De bell antuvi, el National Front britànic aglutinava la nova

punt d'encontre de tots els neonazis europeus.

Música blanca. Els grups de música blanca, com s'acostumen a anomenar, proliferen a Alemanya i França a principi de la dècada anterior, amb bandes com la dels Bohse Onkelz o la dels Evil Skins, respectivament. Però a Anglaterra es produeix una escissió. Stuart Donaldson i els seus fidels abandonen el White Noise Club, on hi havia totes les bandes neonazis, i creen una nova organització político-musical: Blood and Honour (sang i honor), que des de la primeria dels 80 engloba tots els grups de rock neonazi.

És en aquesta època que, absolutament al marge del que passava a les Illes Britàniques, apareixen les primeres bandes de música neonazi a l'estat espanyol, com Producte Nacional o Fuerza Joven, de Miranda de Ebro. L'esclat de grups de rock racistes no arriba, tanmateix, fins a la dècada actual, quan Barcelona i València es destaquen com a ciutats bressol d'aquesta mena de bandes.

En concret, a Barcelona hi podem trobar Combat Rune, amb membres lligats als Boixos Nois, el grup de seguidors radicals del FC

Skrewdriver fou el grup pioner del so blanc, música de referència dels skinheads. Capitanejats per Ian Stuart Donaldson, estretament lligat a l'ultradreta britànica, van tenir la seua època daurada en els anys 80.

onada de caps rapats neonazis més violents. El seu líder i ideòleg va ser Ian Stuart Donaldson, del grup Skrewdriver. De fet, fou ell qui va compondre la cançó "Voice of Britain" ("Veu de la Gran Bretanya") que va arribar a ser l'eslògan més conegut de l'NF. Així, els concerts de Skrewdriver esdevingueren un

ARXIU

A l'esquerra, concert de música RAC'n'roll a càrrec del grup valencià Klan. Es pot observar com al darrere, a l'escenari, hi ha penjat l'emblema del grup neonazi Acción Radical. A la dreta, mostra d'un altre concert, en què podem veure-hi la creu cèltica, identificativa dels skins.

DEMOCRACIA

Hoy el oro es quien manda en toda la nación
Y él esta en poder de los hijos de Sion,
Las empresas nacionales o privadas
Con sus trust y monopolios son compradas,
Tradiciones, orgullo de nuestra raza
En nombre del progreso son pisoteadas,
Todas nuestras vidas arruinadas
Y nuestros beneficios en manos extranjeras.

Los inmigrantes van llegando
Nuestros trabajos reivindicando,
Nuestros hijos son asesinados
Antes de que puedan nacer,
Degenerados y drogados
Prestaciones van cobrando.

Nuestra sangre frente a su oro,
Contra su poder tu rebelión.

División 250

Barcelona. També en aquesta ciutat, fa relativament poc, va començar les seves activitats un nou grup NS anomenat Patria, que ja ha enregistrat la seva primera maqueta amb temes com "La voz de España", "Descansa en paz, Ian Stuart" o "Bandera sagrada", en la qual evocuen els temps en què l'esvàstica nazi voleiava per tot Europa. Dins el nucli dirigent de les Brigadas Blanquiazules, del RCD Espanyol, s'ha creat la formació Torquemada 14/88, dirigida per un dels líders d'aquest grup radical i que el mes de maig d'en-

guany compartia escenari, a Palma, amb l'Endstufe alemany.

València comparteix protagonisme amb Barcelona a l'hora de parlar del rock nazi. Molts membres d'Acción Radical, un dels grups neonazis més destacats i actius, han

Membres d'Acción Radical, un dels grups neonazis més actius de València, veuen en la música una nova forma de difondre les seves idees.

vist en la música una nova via per a difondre les seves idees i arribar així a una part més àmplia del jovent. Klan o División 250, que pren el nom del número que duia la divisió espanyola de les SS, són les més antigues. División 250, que ja té dos CD al mercat internacional (en el darrer, titulat *Revuelta* i editat per la discogràfica italiana Tuono Records, s'hi poden trobar cançons com "Rojos, no gracias" o "Ramiro Ledesma"), ha afegit un parell de temes en català al seu últim treball.

A aquestes bandes, se'ls ha unit ara la nova fornada de bandes NS

valencianes: Legión Negra, Rebelión i Sección de Asalto, totes tres enquadrades dins l'organització Sonido AntiSistema (SAS), que té per objectiu, un de tants, promoure la música RAC'n'roll. Les lletres que acompanyen la música d'aquests grups són declaradament xenòfobes i d'exaltació nacional-socialista.

Tot aquest moviment musical ha estat possible, en part, gràcies a la creació del primer segell discogràfic espanyol neonazi, amb seu a Madrid. Es tracta de Ra-ta-ta-tá, que juga amb la clàssica iconografia que havien utilitzat Bases Autónomas, un dels primers grupuscles de joves militants que, per primer cop, van declarar-se obertament neonazis. És a Ra-ta-ta-tá que editen la gran majoria de grups RAC espanyols, entre els quals es destaquen Estirpe Imperial, de Madrid, que amb un so més proper al metall han aconseguit de captar una bona part del públic neonazi espanyol i s'han erigit en el grup ensenya de la música RAC espanyola. Estirpe Imperial ja ha publicat un parell de discs, el darrer dels quals es titula *Herederos de una historia*. Per atènyer aquest segment d'audiència apliquen estratègies varies, com per exemple l'ús de skins en les fotos promocionals, encara que cap dels seus membres no comparteixi el *look skin* del seu públic potencial.

Carles Vinas